

'Samfunnselitens' misbruk av barn i klimasaken

Ole Henrik Ellestad*

Greta Thunberg er ikke en ungdom som reagerer på egenhånd. Hun er et offer for klimaelitens profesjonelle PR-tiltak. IPCC-leiren har tapt den vitenskapelige arena for lenge siden, og har sterkt behov for å styre oppmerksomheten over på nye formidlingsformer. Det er mer effektivt. Og 'følelser fungerer bedre enn fakta' – spesielt når fakta mangler.

«It's easier to fool people than to convince them that they have been fooled.» skrev Mark Twain. Klimasaken er et godt eksempel. Starten på klimanarringen av folket var å lure dem til å tro at klima-beregningsmodellene er eksakte beregninger basert på relevante og gyldige data hvor riktig svar følger av de matematiske formelene. Selv ikke IPCC skriver det i de seriøse deler av sine fagrappporter (R. Lindzen, IPCC 2007). Derfra har det vært mange stadier for å lure folk. Med Greta Thunberg intensiveres indoktrineringen. Om det kan overbevise de 53 % av befolkningen som har liten tillit til forskning innen klima og miljø (Kantar-Gallup 2017/[KN 207](#)) er tvilsomt. Nok en avsporing av debatten kan, og bør, slå tilbake.

Pseudovitenskap

Vitenskapen og de begrensede, seriøse delene av IPCC-rapportene forsvant fra mediene og politikken for et par tiår siden. Nå er det overbevisning av velgere som gjelder, og det har aldri vært noen faktabasert øvelse. Retorikk og emosjonelt innsalg av manipulerte, 'etablerte sannheter' dominerer. Alle knep synes å være tillatt – et resultat av sammenblanding av politikk og vitenskap som IPCC fikk kritikk for i 2010-evalueringen.

Manipulasjon, helt over i juks, er en ting, men bevisst skjuling av etablert kunnskap er enda mer omfattende og det alvorligste. Som at de varme 1920-40-årene ([KN 224](#)), i god tid før fossile CO₂-utslipp fikk noen betydning, hadde omtrent like høye temperaturer i nordlige områder og Arktis som i dag. Heller ikke IPCCs mange dementier av tidligere alarmer blir formidlet ([KN 237](#)).

Greta Thunberg offer for profesjonelle

Greta Thunberg er blitt fortalt disse løgnene. Hennes tildels vitenskapelige språkdrakt om klimatrusslene vitner også om det. Blottet for veletablert, korrigerende kunnskap reagerer hun på at myndighetene ikke gjør nok, hvilket hun også er blitt fortalt. Hennes reaksjon er forståelig. Den store internasjonale oppmerksomhet har sikkert motivert henne ytterligere.

Men hennes elevstreik for klima var ikke et selvstendig initiativ fra en 15/16-åring. Etterhvert fremkommer et annet bilde. Gretas mor og [PR-experten Ingmar Rentzhog](#), med koblinger til flere propaganda-organisasjoner i internasjonalt nettverk, deltok begge på en klimakonferanse 4. mai 2018. Samme dag som Greta startet 'streiken' utenfor Riksdagen primo september 2018, presenterte Rentzhog et engelsk manus, filmet, redigerte og publiserte en video som skulle presentere klima-Greta for verden etterfulgt av oppdateringer.

Senere på høsten ble Thunberg offisielt en del av selskapet «We Don't Have Time». I et særskilt styreverv for mindreårige skal hun «erhverve, forvalte og utvikle varemerket, samt erverve og forvalte aksjer» i selskapet. Med Greta-aksjonens store gjennomslagskraft resulterte en etterfølgende kapitalkampanje i 9,9 millioner SEK til selskapet. Faren uttaler at han ikke har hatt noe kjennskap til dette (?). Så fulgte Gretas opptreden på klimamøte i Katowice, riktignok for [et folketomt auditorium](#).

Men til Davos-møtet var hennes posisjon bygd opp og [hun talte til forsamlingen](#). Greta blir et offer for sine foreldres påvirkning såvel som fra ulike profesjonelle aktører innen organisasjoner, medier og politikere.

Emosjonell retorikk om barn og fremtiden

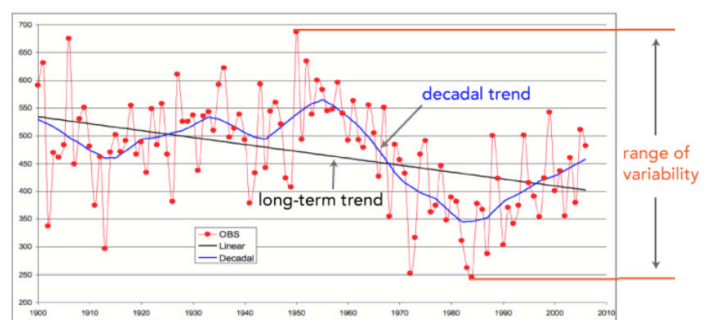
Gretas engasjement passer godt inn i moderne journalistikk der fremstilling av saker skal knyttes opp mot det emosjonelle for å engasjere og motivere publikum. Slik 'Miljøagentene' fremstod i en debatt på NRK-TV høsten 2010. Likeledes som en rød tråd i [Folkeopplysningsprogrammet](#) om klima i oktober 2018.

Aftenposten har mye av denne type formidling. [Marit Simonsen](#) skriver i Uviten-spalten 9. april at «Følelsene fungerer bedre enn fakta». Interessant at redaktøren i *Store norske leksikon*, et faktabasert produkt, er kommet dit i klimasaken. Det bærer også leksikonet preg av. I avisens kronikk jubler en retorikkspert ukritisk over denne effektive, emosjonelle kommunikasjonsform som nå kan engasjere nye for klimasaken.

[Jan Moberg](#), ansvarlig redaktør i Teknisk ukeblad, svikter også vitenskapen og hevder 22. mars at negative reaksjoner på klimastreiken er upassende diskreditering av ungdommen. Tilsynelatende er han uvitende om at streiken utelukkende skyldes en heftig indoktrinering med skolebøker der 'Hockeykølle'-figuren, karakterisert som en skam for vitenskapen, står sentralt.

SV tar kaka ved å nominere Greta Thunberg til . Som om tildelingen til Al Gore/IPCC for å vise menneskeskapt tørke i Sahel ikke har diskreditert prisen nok ([KN 206](#)).

Observed Annual Rainfall in the Sahel (1900-2006)

Figuren til over viser naturlig, periodisk forløp av nedbør i Sahel, dette var godt kjent blant fagfolk da prisen ble gitt.

Konklusjon

I en fremtidig verden vil selvstendig, adekvat meningsdannelse være et av de største aktivum for det enkelte menneske såvel som for landets demokrati og utvikling. Det er langt dit i en stat der den såkalte 'elite' bejubler erstatning av fakta med følelser. Klimasaken viser at trangen til makt og egen vinning er større enn opplysningsevne og opplysningsplikt. Slik sett er Norge neppe det beste land i verden å bo i hverken for barn eller voksne.

[Fritt Ords Pris 2019](#) ble tildelt Natur og Ungdom og Greta Thunberg med denne begrunnelse: «Natur og Ungdom og Greta Thunberg gjør en stor innsats i vår tids viktigste debatt ved å insistere på at det ikke først og fremst er mer kunnskap og bedre analyser som nå trengs, men handling og tiltak», sier Stiftelsen Fritt Ords styreleder Grete Brochmann. **Det er vel et slående uttrykk for at vi lever i bakvendtland.**